

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی لرستان

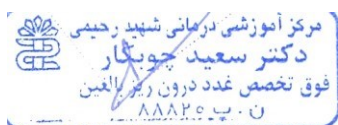
بیمارستان آموزشی درمانی شهید رحیمی

زخم پای دیابتی

شناسنامه ی بروشور آموزشی

عنوان	زخم پای دیابتی
تهیه و تنظیم	فرزاد میرسپهوند
سمت	کارشناس پرستاری
تایید کننده و نظارت	کارگروه آموزش به بیمار
سال بازنگری	۱۴۰۵
ناظر کیفی	

دکتر سعید جوبکار

واحد آموزش به بیمار و ارتقاء سلامت همگانی

افراد دیابتی با کنترل دیابت خود و مراجعه به پزشک متخصص جهت درمان زخم پای دیابتی تا قبل از مرحله قطع شدن عضو داروهای انتی بیوتیک که در مراحل ابتدایی بصورت خوراکی و در مرحله حاد بصورت تزریقی و با کاهش فشار بر روی زخم با پاک کردن ناحیه زخم و شستشو و پانسمان مداوم درمان می گردد.

منبع:

از صفحه ۳۷۶ تا ۳۹۰ مجله علمی سازمان نظام پزشکی دوره ۲۹ شماره ۴، نویسندگان: اعظم کشاورزی، باقر لاریجانی

شماره تلفن بیمارستان: ۸-۳۳۳۳۶۱۴۲

داخلی ۲۱۶۱

آموزش همگانی: ۳۳۳۳۸۱۵۶

وب سایت : rahimi.Lums.ac.ir

* پاهای خود را نرم نگه دارد (کرم مرطوب کننده بمالید تا نرم بمانند) بین انگشتان پا را هرگز کرم نمالید، زیرا رطوبت باعث بروز عفونت قارچی پا می گردد.

* جوراب نخی بپوشید و همچنین دقت کنید جوراب درز نداشته باشد که به پا فشار بیاورد.

* کفش مناسب و اندازه ی پا بپوشید که از بروز تاول در پاها جلوگیری می کند و از پوشیدن صندل و کفش جلو باز و تنگ خودداری کنید. هر روز با کفش های خود را چک کنید که مبادا جسم تیز یا سنگ ریزه داخل کفش ها باشد. هرگز بعد از حمام با قیچی یا ناخن گیر روی پینه های پا را کوتاه نکنید، بلکه با سوهان ناخن و یا سنگ پا به آرامی آن را صاف کنید.

* جلوگیری از زخم پای دیابتی به معنای کنترل بیماری دیابت است. برای کنترل بیماری خود باید میزان قندخون را اندازه گیری و کنترل کنید رژیم غذایی سالم و مناسبی داشته باشید.

* طبق دستور پزشک داروها را مصرف کنید. به پزشک متخصص بروید تا شما را معاینه و وضعیت بیماری شما را بررسی نماید.

زخم پای دیابتی

دیابت یا مرض قند از بیماریهای شایع و ناتوان کننده انسان است که می تواند مشکلات جدی را برای اندام ها ایجاد کند. یکی از مشکلات زخم های مزمن و مقاوم به درمان که معمولاً در کف پای این بیماران ایجاد می شود که آن را زخم پای دیابتی می گویند.

* کف پا دورترین قسمت بدن از قلب است و نسبت به بقیه اندام خون کمی دریافت می کند و در هوای سرد زودترین اندامی است که سرد می شود.

* بیماری دیابت در بلند مدت موجب کم شدن جریان خون در بدن و به ویژه در پا می شود و باعث ایجاد زخم و کمبود مواد غذایی و خون رسانی و اکسیژن به پا می شود. با کاهش جریان خون و ایجاد زخم، زمینه برای رشد میکروب ها و عفونت مساعد می شود.

* در دیابت اختلال در حس و عملکرد اعصاب پاها باعث می شود شخص بدون اینکه متوجه آسیب پا که در مجاروت شیء داغ، تیز و یا برنده قرار گرفته دچار شود که بعد از آسیب و عفونت و پیشرفت آن باعث از کار افتادن عملکرد آن ناحیه و در نهایت سیاه شدن یا همان قانقاریا که باعث قطع عضو یا آمپوتاسیون شود.

چگونه زخم پای دیابتی را درمان کنیم؟

۱- فوراً به دنبال درمان باشید.

پوست بعد از جراحی دچار عفونت و تجمع میکروب روی زخم می گردد.

۲- زخم را تمیز کنید.

با آب بشوئید تا آلودگی از بین برود. هرگز از آب اکسیژنه یا از صابون و یا بتادین استفاده نشود، چون باعث سوزش می گردد.

با پماد و گاز استریل روی زخم را بپوشانید (پماد آنتی بیوتیک) طبق دستور پزشک.

۳- نزد پزشک بروید تا با معاینه مشکلات زخم را درمان کند.

۴- روی زخم فشار نیاورید و یا از کفش و جوراب تنگ استفاده نکنید.

۵- بطور مدام پاها را از نظر حس و حرکت چک کنید چون افراد دیابتی به علت آسیب اعصاب پاها حس کمی دارند لذا آسیب و زخم بر اثر جراحت با جسم تیز و برنده را متوجه نمی شوند. پس روزانه پاها را از نظر زخم چک کنید.

* جلوگیری از ایجاد زخم در افراد دیابتی آسان نیست این افراد بیشتر دچار زخم و تاول و عفونت می گردند و وقتی زخم خطرناک می شود فقط درد و ناراحتی ندارد، بلکه با تخریب عضلات و حتی استخوان، تنها راه درمان قطع عضو است.